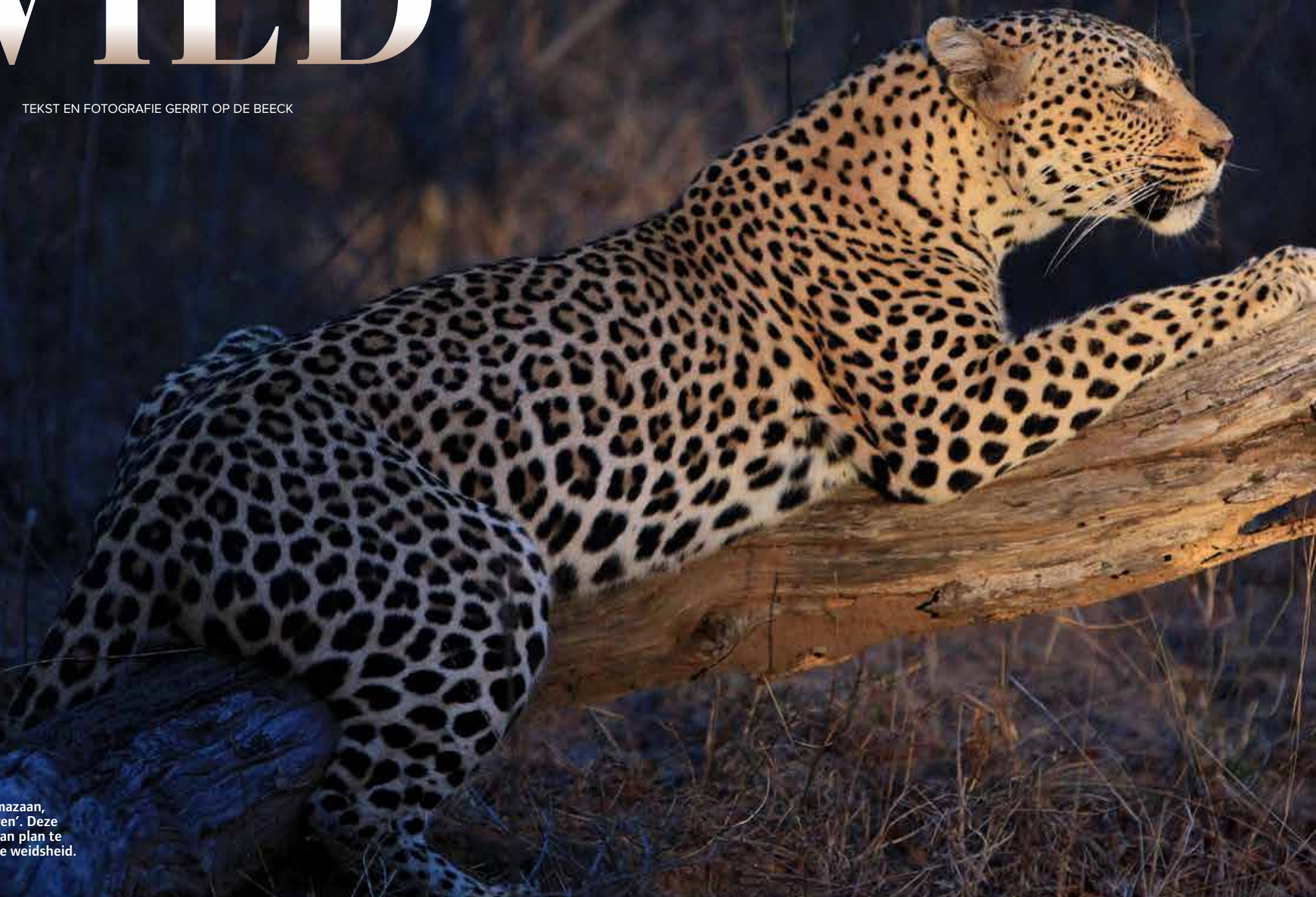

LUXUEUS WILD

TEKST EN FOTOGRAFIE GERRIT OP DE BEECK

'Lo Shlatini zonki lo nyamazaan, de jungle zit vol met dieren'. Deze luipaard is alert en niet van plan te wijken in deze ongekende weidsheid.

De creaties van de privéchef van Royal Malewane Lodge zijn om duimen en vingers af te likken. En à la carte.

De helft van de tijd geniet je van een oogstrelende Afro-chic designvilla met privézweembad, bij zonsopgang en zonsondergang cruise je in je privé-Land Rover door de jungle, gin-tonic in de hand. Met de driehoekscombinatie Royal Malewane, Singita Sweni en Londolozi beleef je dé Zuid-Afrikaanse droomsafari.

Een intens Afrika-gevoel:
overweldigende landschappen,
prachtig licht en een pure natuur.

"Stt... Stil!... De leeuw moet in de buurt zijn. De sporen zijn nog vers... Opgepast!..." uit *Kuifje in Afrika*.

Beestenboel, beestige boel. Niet iedereen is even vriendelijk voor elkaar.

Een gier zet de landing in, onderweg naar bloed, ingewanden en afgekloven beenderen, de restanten van een 'catch'.

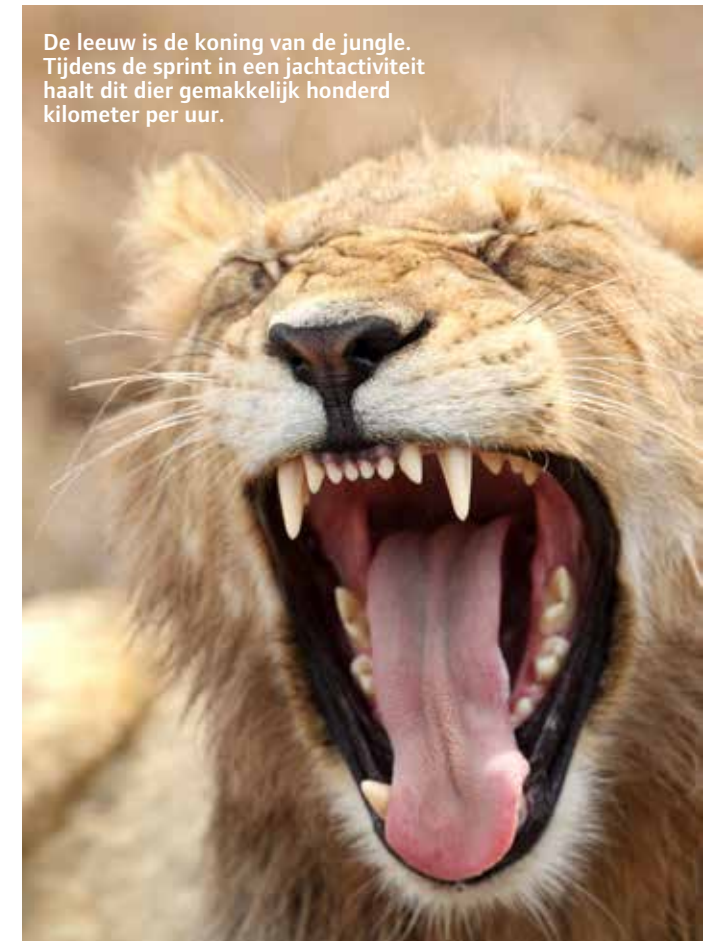

Zebra's: eeuwig opgeschrikt door hun hoge prooiogehalte.

Genieten van 'close encounters' met olifanten (foto) rond je villa en wakker worden met leeuwengebrul in de verte. Het leven is beestig in Singita.

De leeuw is de koning van de jungle. Tijdens de sprint in een jachtactiviteit haalt dit dier gemakkelijk honderd kilometer per uur.

Vergeet de legendarische tv-reeks *Daktari*! Deze populaire Afrikaanse dokter-tv-serie uit de sixties werd integraal - alle 89 afleveringen - in een park in Los Angeles gedraaid. Ondertussen hebben in de echte jungle de tenten hun boyscout-imago afgeworpen en deden hippe designers hun intrede in luxe lodges. De safari 'nieuwe stijl' in Zuid-Afrika is nu een totaalproduct: van oude rode wijn tot een oude giraf achter de hoek.

Uit het donkere struikgewas doemen zwarte silhouetten op, een twintigtal olifanten verspreid in kleine groepjes. We horen het gekraak van takken. Onverstoord en vredig schuifelen ze langs onze open Land Rover. Niemand beweegt.

Een sandwich en een koffie geleden vertoefden we nog in de wereldstad Johannesburg, nu staan we met de voeten in het mulle zand naast een mosgroene Land Rover Defender, het werkpaard van de Royal Malewane Lodge. Vijf personeelsleden staan ons in spierwit uniform zwaaiend op te wachten. Ja, dit is echt 'royal'. Royal Malewane is met amper zeven kamers dan ook niet het eerste het beste kamp. Bono, Elton John, allemaal kiezen ze deze stek voor hun jaarlijkse uitje naar de bush. "De enige plaats ter wereld waar de CEO van Microsoft zijn smartphone uitschakelt", luidt het verhaal. En niet alleen omdat deze dik tien jaar geleden geopende toplodge de grootste suite in de savanne herbergt, of gemiddeld acht personeelsleden per kamer voorziet. Maar vooral omdat Royal Malewane zo puur is, de perfecte 'Out of Africa'-sfeer, Robert Redford en Meryl Streep net niet inbegrepen. Nicolas Sarkozy en Carla Bruni brachten hier trouwens begin 2008 hun wittebroodsweken door. "Wij proberen inderdaad de perfecte safari te creëren", zegt de Britse - 'every inch a lady' - hotelmanager Liza. "En daar gaan we soms ver in. Vorige week wilde een wat malle Australische gast 's morgens gaan joggen. Hij deed dat elke ochtend, hij zou dat ook nu doen. Geen probleem. Maar ik heb wel een jeep met een gewapende ranger achter hem laten rijden..." De gastheer stelt ons meteen voor aan de nieuwe vrienden: de potige ranger Juan en de stille tracker Wilson. "Thee om halfvier, om vier uur zijn we weg", zegt Juan op een toon die duidelijk geen twijfelachtig gezag uitstraalt. "En vergeet de warme kleren niet, het belooft koud te worden na zonsondergang." Bij aankomst in de lodge heeft de chef de barbecue aangestoken en wordt de avond opgeleurd met - zoals ze alles oplossen in Afrika - dans en zang. Het personeel, voor de gelegenheid in lokale klederdracht gehuld, treedt in geen tijd uit zichzelf. Er wordt rond de vuurkorven gesprongen, op de grond gestampt en beestig hard gezongen.

Baviaan met purperen onderbroek

De volgende twee dagen vullen we volgens een vast stramien. Opstaan om halfzes, vertrekken bij zonsopgang rond zes uur. Koffie om acht uur en toeren tot halftien. Dan ontbijten en luiëren. Lunchen. Als de middagduivel toeslaat, een hazenslaapje doen en terug vertrekken omstreeks vier uur wanneer de hitte razendsnel afneemt. Rijden tot halfacht, diner rond acht uur, om tien uur onder de wol. Voor de laatste avond verbroederen gasten en rangers rond een immens kampvuur. "Je mag alles vragen, ook als je blond bent", grapt een koloniale reiziger die een eigen tv-show net niet gehaald heeft. Het ijs is gebroken. En zoals dat gaat: >

hoe later op de avond, hoe spectaculairder de verhalen. Een mooie was die Amerikaanse gast die het voorschrift van zijn malariapillen verkeerd geïnterpreteerd had. In plaats van één tablet per week slikte hij er één per dag. Dat leverde hem niet alleen hallucinante beelden van mensenverslindende leeuwen op, maar ook een bijna-doodervaring. En dan die baviaan die een kamer was binnengedrongen en even later op een boom zat te pronken met een reispaspoort in zijn hand én een purperen G-string op zijn hoofd. Ja, ja, safari's...

Het respectvolle toerisme bewaken

"Het slechte nieuws is dat er steeds meer lodges de deuren openen", zegt Marlon du Toit, hoofdruiter van Singita Sweni, onze tweede stopplaats, en perfect gekleed in safarihemd, shorts en bruine lederen laarzen. Vanochtend heeft een sportvliegtuigje van Federal Air Taxi ons stijlvol overgevlogen, vertrokken van op niet meer dan een streepje verharde landweg. Geen gebouw, niets. Alleen een windzak en een rekje met twee brandblussers. Maar wel veel stof, een weidse steppe en een verschroeiende hitte. "Het goede nieuws is dat er ter compensatie steeds meer terreinen als 'game reserve' geklasseerd worden en oude jachtgebieden omgevormd worden tot foto-safari-locatie. In principe blijft dus alles – relatief - bij het oude", vervolledigt hij. We krijgen meteen een uitgebreid antwoord op onze spontane opmerking 'dat het druk is'. Wij doelden op de situatie dat ons vliegtuigje tweemaal de landing moest inzetten wegens giraffen op de piste bij de eerste nadering. Maar de lieve man

interpreteerde het anders. "Ik ga niet te snel rijden", roept Marlon in de Land Rover. "Olifanten steken altijd zonder kijken de rijweg over. Ze leren het nooit..." Onderweg legt hij met schorre stem en grote gebaren de hoofdregels van het huis uit. Na zonsondergang (dat is al rond 17 uur in de wintermaanden) mag je niet alleen rondwandelen. Wie zich dan wil verplaatsen, moet een (gewapende) ranger bellen. Vooral dat onthouden, is de boodschap. Bij een fris glaasje chenin blanc buigen we ons 's avonds onder de olielamp over de landkaart. Singita Sweni en buurhotel Singita Lebombo liggen in een privépark van vijftienduizend hectare, net naast een oostelijke uithoek van het Kruger Park, aan de grens met Mozambique. Het verschil met Kruger is dat dit park niet door de regering, maar met privékapitaal geëxploiteerd wordt en bijgevolg alleen toegankelijk is voor wie er logeert. Met andere woorden: je kunt hier uren rondrijden zonder een andere wagen tegen te komen, in tegenstelling tot de publieke parken, waar elk dier dat zich in de buurt van een weg ophoudt, als het ware bestormd wordt.

Liefdesnest tussen de bomen

Een safari kan, net zoals alle andere soorten reizen, van budget tot super-de-luxe. Van koloniale tenten tot oogverblindende lodges getekend door hippe designers dus. Singita Sweni Lodge behoort zonder fout tot de top. "Toen de architecten deze lodges tekenden, hadden ze één opdracht: creëer een nec plus ultra all-inconcept", vertelt sommelier Henrico van Lill. Singita is zijn walhalla én grote

speeltuin. Want beneden, ingegraven in de grond, bevindt zich een spectaculaire wijnkelder met 15.000 flessen van het beste dat de wereld – en vooral de Kaap – te bieden heeft. Singita Sweni is een oase met amper zes suites waar de privacy van de gasten absolute prioriteit geniet. Zen is het toverwoord. Wij kennen alvast weinig hotels die zo juist zijn. Ons wordt Suite 6 toegewezen, een centrale woning met uitzicht op de rivier omgeven door zevenhonderd jaar oude bomen. De architectuur is op zijn minst gezegd verrassend en geraffineerd. En heeft niets meer te maken met de veredelde campingtenten die vroeger de dienst uitmaakten in deze contreien. "Dit hotel is een antwoord op de nieuwste safaritrend", vertelt de gastheer ons de volgende dag bij de ochtendkoffie. "Twintig jaar geleden telden alleen de dieren. De accommodatie en de maaltijden waren bijzaak. Net als de praktische voorzieningen: als je naar het toilet wilde, moest je gewoon naar de dichtstbijzijnde boom. Dat is veranderd. Wie dit kan en wil betalen, eist een totaalervaring. Knappe kamers en een topkeuken maken daar deel van uit."

Greater Kruger Area, groot wild

Opnieuw tijd voor actie. Iedere villa beschikt over een eigen Land Rover, een chauffeur-gids en een tracker, een sporenzoeker. 'Land Rover Jockeys' is hun bijnaam. In ons geval heten ze Marlon en Glass. Samen hebben ze meer dan dertig jaar ervaring en ze vormen een hecht team. Marlon bestuurt de open Land Rover met één hand, de blik permanent gericht op de omgeving en de rechterhand van tracker

Glass, die via kordate aanwijzingen de richting bepaalt. "We hebben hier een netwerk van meer dan honderd kilometer zandwegen, waarbij ik de meeste met mijn ogen dicht zou kunnen berijden", zegt Marlon zonder ook maar een zweem van pretentie. Op onze stoel liggen een fleecedeken en een warmwaterkruik klaar. Glass zit ongeduldig op de 'tracker seat', muts ver over de oren, dikke handschoenen en twee jassen. Gaspedaal, een zwarte wolk, we zijn weer weg. Glass werkt volgens het bekende principe: sporen lezen (dikwijls uitwerpselen), vorderen, observeren. "Hima, Hima (stop)", wenkt hij. Hij heeft olifanten en zebra's gezien in de verte. De zon is maar net opgekomen, de lucht voelt nog ijskoud aan. We zien een grote kudde, alleen olifantenkoeien en hun kalveren. Een klein exemplaar staat nog wankel op de poten. Zo piepjong hebben we ze nog nooit gezien. "Hoe oud schat je hem?" vraag ik fluisterend. "Nog geen vier weken", antwoordt hij. Het kalfje ziet er tekenfilm-mollig uit. Rubberachtig ook. "Olifanten zijn als walvissen, maar dan anders", treedt Marlon ons bij. "Zachtaardig, krachtig en intelligent." We rijden verder en passeren meteen een hele zoo: zebra's, nijlpaarden, impala's, apen. "Iedere reiziger wil de Big Five zien: leeuw, neushoorn, buffel, luipaard en olifant", zegt Marlon. "En dat is in principe geen probleem. De enige die wat moeilijker te vinden is, is de luipaard. Vooral omdat het een nachtdier is." Onze eerste dag was alvast een schot in de roos, al is schot niet echt het juiste woord in een natuurgebied waar men er alles aan doet om de populatie op peil te houden. 's Middags strijken we neer aan ons zwembadje en genieten we van de >

"Niet opgesloten zitten in een minibusje maar met een open Land Rover of zelfs te voet door de savanne. Dat is een echte safari", schreef half man, half mythe Ernest Hemingway ooit in zijn dagboek.

Een slang bij het ontbijt, iemand?

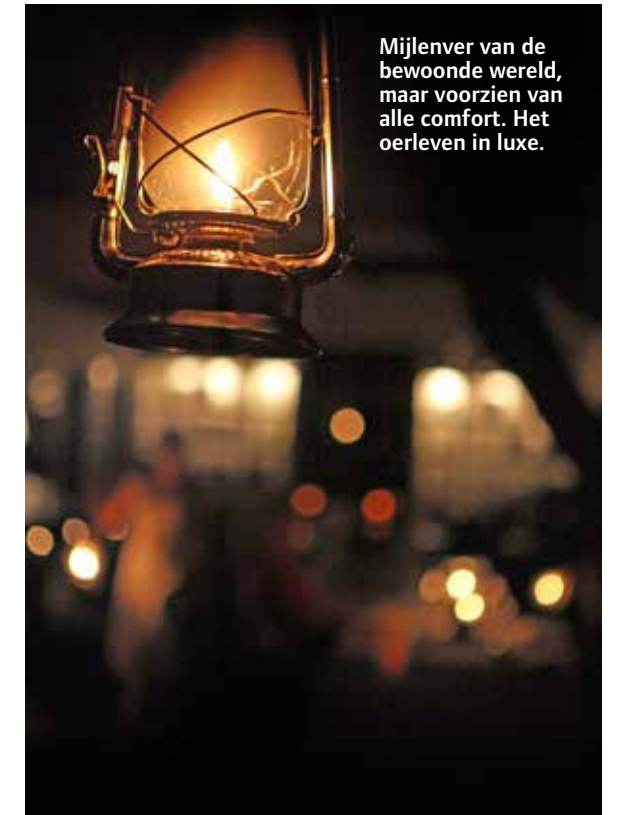
Apen spelen in het ochtendlicht. Bij het minste geritsel verdwijnen ze hoog in de bomen.

In de met zeven Oscars overladen Sydney Pollack-film *Out of Africa* (1985) verdedigt Meryl Streep zich met een zweep tegen een leeuw. En ze wint nog ook. Maar dat durft onze ranger niet. Ook voor een snelle foto buiten het voertuig is het wapen nabij.

Mijlenver van de bewoonde wereld, maar voorzien van alle comfort. Het oerleven in luxe.

Leeuwen zijn opportunisten. Ze eten insecten en stekelvarkens, maar jagen ook op buffels en nijlpaarden. Maar lusten geen vogels.

Het echte Afrika - een schoolreis naar de zoo - maar dan in luxe, dat is de aanpak van de Royal Malewane Lodge. De giraf achterna.

gedoseerde winterzon. Een paar uur later staan we weer klaar voor de namiddagrit. Ook nu zijn de dieren talrijk aanwezig. En dat is redelijk ongewoon. "De werkelijke bushoppervlakte is veel groter dan pakweg twintig jaar geleden, dus moet men langer zoeken. En dat levert hardnekkige geruchten op", zegt Marlon, alweer in perfect safarihemd. "Maar dat er globaal minder dieren zijn dan in de begindagen, is een fabel. Er zijn weliswaar dieren in (groot) gevaar gekomen, zoals de neushoorn, maar voor de rest blijft de populatie constant." Bij zonsondergang kiezen we een grote, dikke boom uit en stoppen we voor een gin-tonic. Glass spreidt zijn tafeltje: wit linnen, kristallen glazen, een olielamp aan de laagste tak. We eten wat oude kaas en toast, niemand zegt iets. We genieten van elkaar, het gouden avondlicht en de stilte van de weidse savanne. Dit is het pure, wilde Afrika. "Het leven is zo mooi in het Kruger Park", mijmert Marlon. "Ik zou voor geen geld ergens anders willen leven."

Voorrang van overal

Op de terugweg - het is ondertussen pikdonker - gebeurt wat iedereen altijd hoopt. We stuiten op een groep jagende leeuwen. Marlon stopt meteen de motor, meldt de confrontatie via de boordradio aan de lodge en dooft de lichten. Het is pikdonker en muisstil. We zijn nu alleen met de oorsprong van ons bestaan, de 'circle of life'. Plots ruist er iets in het struikgewas. Tien mannetjes en acht vrouwtjes komen langs de Land Rover geslopen. Ze trekken langzaam door het verdroogde hoge gras. "Omdat ze opgegroeid zijn met onze wagens, zien ze ons niet als een bedreiging", fluistert Glass, die zijn vooruitgeschoven zijte veiligheidshalve ruilt voor een plaats in de terreinwagen. "En ook op flitslicht zullen ze niet reageren. Alleen als je het voertuig verlaat, zul je aandacht krijgen. Maar pas vooral op voor olifanten die plots hun oren spreiden; dan is het menens. Maak dan maar dat je weg bent." Een halfuurtje later roept de lodge ons op. "Alles oké, Marlon?" We bevestigen. "Right, dan moet de chef niet wachten! Het is barbecue in de 'boma'." Dat staat voor 'British Officers Mess Area', een ronde, beveiligde eetplek met in het midden een groot kampvuur. Op het menu: verse springbok (legaal gejaagd) met vers geplukte tomaatjes, limoen en zoete aardappelen. Alles overgoten met een flesje Springfield Wild Yeast chardonnay uit 2006 en Adi Badenhorsts gegeerde RWT rode blend uit 2005. Beestig baie lekker!

De nieuwe flair baart luxueuze all-inresorts waar de reiziger een totaalproduct voorgeschoteld krijgt, tot en met verwenmaaltijden.

Met de klok mee: bovenaan Singita. Deze keten wordt dikwijls omschreven als de Aman onder de safari's, de beste hotelketen ter wereld. Meer dan honderd personeelsleden voor zes suites: het is enorm. Rechts onderaan het koloniale nest gehuld in canvas, leder en geboend hout in de savanne: Royal Malewane. Links Londolozi: de junglesfeer van dode dieren aan de muur en lokale meubelen.

Minimale impact veiligstellen

Tijdens het diner raken we aan de babbel met Mike, een hobbyfotograaf en fanatiek ecologist uit Durban. "Opmerkelijk aan deze lodge is de minimale impact op de natuur", legt hij ons uit. "De suites zijn riant paalwoningen van hout en staal, maar lijken niettemin alsof ze uit een helikopter op hun plaats gedropt werden. Geen enkele leiding of nutsvoorziening werd ingegraven, maar alles werd netjes verstopt tussen het struikgewas. Als het zou moeten, kunnen ze hier binnen de 24 uur vertrekken zonder dat iemand nog ziet dat er hier ooit een hotel gestaan heeft." "They touch the earth likely, you know!" Ranger Marlon vervoegt het gezelschap. En hij heeft een mooi verhaal. Over die dorstige buffel die een slok zwembadwater probeerde te nemen, maar met zijn hoofd niet diep genoeg over de rand kon. Hij nam een aanloop, plonsde met zijn zeventien kilo het zwembad in, spetterde alles onder, leste zijn dorst en stapte via de trapjes in het ondiepe deel terug de bush in. Zelfs Glass, die het verhaal misschien al honderd keer gehoord heeft, blijft erom lachen. Voor het slapengaan heeft de barman nog een belangrijke mededeling: "Vergeet jullie thermo-poncho niet, het belooft koud te worden voor de morning drive. En vergeet ook jullie kamer niet op slot te doen. Vorige week hebben de apen nog een sleutelbos en een portefeuille gestolen."

Giraf hindert opnieuw vliegtuig

"Avuxeni!" zegt Glass. Goedemorgen! Het is alweer berekend in de Land Rover en dat zal nog twee uur zo blijven. Pas wanneer de zon boven de horizon klimt, zullen we ons kunnen opwarmen. Dat kwaliteitstoerisme in Zuid-Afrika - met meer dan zeven miljoen bezoekers per jaar - geen holle woorden zijn, bewijzen deze jongens dagelijks. De tracker heeft een leeg pakje sigaretten zien liggen. Daarvoor wordt gestopt, het wordt opgeraapt en meegenomen. Ook buiten de geijkte paden rijden wordt tot het minimum beperkt. Wanneer ze beiden plots, na een ernstig bericht uit de boordradio, in een bulderlach schieten, weten we niet echt waarom. "Een bushpilot vraagt assistentie omdat er alweer giraffen op de landingspiste staan", zegt Jenny "We moeten even politiemannetjes gaan spelen. Wanneer vliegen jullie naar Londolozi? Morgenochtend? Oké, we zullen het de giraffen meteen zeggen. Dat bespaart ons werk..."

Extra bescherming

Overdag laat de lodge nog even zien wat echte luxe betekent. In de late voormiddag krijgen we een kleine 'wine tasting' aangeboden, lunchen doen we tête-à-tête op een rots boven de rivier en daarna worden we gemasseerd met lokale oliën in het spacercenter. Wat een leven... Wanneer de zon weer

oranje kleurt, gaan we voor de laatste keer op tocht. Het laatste aperitief drinken we aan de rand van de rivier. Alles is vredig stil. Toch. "De gevaarlijkste is de hyena", zegt Glass. "Die staat met stip in de top drie. De leeuw staat op één, maar wat de hyena zo gevaarlijk maakt, is dat hij zo geniepig en stil is." Onderweg naar de lodge wordt ons een indrukwekkend laatste schouwspel gegund. Een luipaard ligt lui (what's in a name) op een tak in de diepgrijze schaduw van een lage boom. De vacht is smetteloos, honingkleurig. Zijn neus is roze, zijn buik ivoorkleurig. Deze uit de kluiten gewassen kat voelt zich volkomen op zijn gemak. We rijden iets dichterbij, stellen allen onze respectievelijke camera's in en fotograferen. Plots kijken zijn gifgroene ogen ons doordringend aan. Zijn blik lijkt ons te doorboren. Hij geeuwt en rust verder. Loos alarm. Oef. Een soepje van geroosterde rode pepers, gevolgd door haasbiefstuk van impala gegrild boven de smeulende kolen van meidoornhout... Dat is ons afscheidsdiner. We drinken er een dieprode merlot bij en luisteren naar het nijlpaardengebrom in de rivier. We beseffen weer van kop tot teen wat 'the call of Africa' inhoudt.

Londolozi eert het ecolabel

Kwaliteitstoerisme is voor Zuid-Afrika de allerhoogste prioriteit. "De regering doet echt wel enorme inspanningen",

zegt de goedlachse ranger Richard in onze derde en laatste korte stop: Londolozi. Londolozi is een familiebedrijf sinds 1926 en was steeds de favoriet van wijlen Nelson Mandela. De cluster van lodges - ze zijn er in vijf verschillende stijlen en evenveel prijsklassen - werpt zich steeds meer op als de perfecte ecosafari. 'Protector of all living things' is het credo, de letterlijke betekenis van Londolozi. Om dat kracht bij te zetten wordt er zelfs geëxperimenteerd met elektrische terreinwagens. Tracker Oxide geeft grif toe dat Zuid-Afrika niet die superwildernis is zoals Tanzania bijvoorbeeld, maar quoteert de safari's dan toch weer beter dan die andere grote naam, Kenia. Deze omschrijft hij als ouderwets, vooral dan wat de accommodatie betreft. "Maar het moet gezegd: het succes van de Zuid-Afrikaanse safari's hebben we vooral te danken aan de reiziger zelf", zegt ranger Richard. "Ja, jullie moeten niet schrikken. Ik bemerk toch wel dat er hoe langer hoe respectvoller wordt omgesprongen met de omgeving. En gelukkig wordt er nu met een camera geschoten en niet langer met een geweer." Bij het slapengaan vinden we in onze Tree Camp-villa een mooi kaartje op het hoofdkussen. "Londolozi is always looking for a fusion between Ancient African Wisdom, Modern Technology and Nature. In the words of Dave Varty: *The age of restoration will be born from the age of information.*" Dankie. 🌿

ZUID-AFRIKA PRAKTISCH

Dat Zuid-Afrika een knappe reisbestemming is, zal niemand tegenspreken, en het aantal bezoekers is de afgelopen jaren dan ook spectaculair gegroeid. Sinds de afschaffing van de apartheid in Zuid-Afrika - voor velen een nieuwe start, ook al loopt het niet altijd van een leien dakje en blijven rassenproblemen en armoede dagelijkse kost - groeide het internationale toerisme met 700 procent. Voor vele reizigers klinkt het Kruger Park als hét safari-gebied, maar de minder bekende en rustigere privéreservaten zijn zeker even interessant! Deze lodges zijn duurder, maar daar staan vele troeven tegenover: all-in, gepersonaliseerd en rustig. Zuid-Afrika, het meest zuidelijke land van het Afrikaanse continent, telt 41 miljoen inwoners, is zeventien keer zo groot als Nederland, vlot bereikbaar en een culinaire hemel.

KLIMAAT

Wie in Zuid-Afrika op safari gaat, heeft twee mogelijkheden. Ofwel kies je voor de zomer (onze winter) en geniet je van hoge temperaturen maar ook een hoge vochtigheid en muggen. In de wintermaanden (onze zomer) is het overdag 25 graden maar gaat de zon vroeg onder en zit je met (zeer) koude nachten. Je bent dan wel zo goed als verlost van de muggen.

ERHEEN

GRANDE vloog met Etihad Airways van Brus-

sel naar Johannesburg via Abu Dhabi, waar je zowel op de heenreis als de retour een naadloze overstap maakt, of de reis mag onderbreken. Emiratencarrier Etihad Airways is een fullservicemaatschappij waar grandeur geen ijdel begrip is, in alle reisklassen. En je vliegt werelds luxueus tegen een scherpe prijs. Vanuit Brussel biedt Etihad Airways acht vluchten per week naar het knooppunt Abu Dhabi. Info en tarieven bij de reisagent of op www.etihad.com.

ACCOMMODATIE

Deze reportage werd à la carte uitgetekend in samenwerking met Atelier Africa Safaris, een Belgische touroperator gebaseerd in Afrika en gespecialiseerd in veeleisende kwaliteitssafari's op maat, in alle prijsklassen. Meer info: www.atelier-africa.com, timo@atelier-africa.com, skype: timodenijs.

MEENEMEN

Fleece, muts, sjaal en een zaklamp zijn geen overbodige luxe. Zonnemelk, zonnehoed, lippenbalsem en antimuggenmedicatie worden eveneens sterk aangeraden.

Drinken uit kristallen glazen en ondertussen naar klassieke muziek luisteren. Wild genieten in stijl, dat is Londolozi.

FORMALITEITEN & GEZONDHEID

Zuid-Afrika verlangt alleen een internationaal paspoort, geen visum. Hoewel deze regio zich etaleert als malarievrij, neemt de rationele reiziger liever geen risico's. Al een tijdje is Malarone op de markt, een relatief nieuw geneesmiddel dat bijna geen noemenswaardige bijwerkingen activeert - in tegenstelling tot de oude malariatabletten. Bovendien moet je Malarone slechts vanaf een dag voor vertrek nemen tot zeven dagen na thuiskomst, naar rato van een pilletje per dag. Dit middel is alleen op doktersvoorschrift te verkrijgen.